

پادی از اوج فعالیت و شکوفایی صنعت نساجی ایران

تهیه و تنظیم: مهندس علیرضا حائری - مدیرعامل اسبق کارخانجات چیت تهران (بافکار)

بعدها از سال ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳ و بمدت ۲ سال نیز مدیر عامل چیت تهران بودم. کارخانجات چیت تهران در سال ۱۳۸۵ به دلیل واقع شدن در بافت شهری تهران و با هدف انتقال به خارج از تهران تعطیل شد، سالن‌های آن تخریب و ماشین‌آلاتش نیز فروخته شد؛ بدین ترتیب یک واحد معظم تولیدی بعد از بیش از نیم قرن فعالیت به خاموشی گرایید و البته انتقال نیز هیچگاه انجام نشد. هم اکنون نیز زمین ۱۳ هکتاری آن تسطیح شده و منتظر مجوزات لازم است تا به مراکز تجاری، تفریحی، بوستان و مسکونی تبدیل شود. این کارخانه و سایر کارخانجات مشابه، نمونه بارزی از اوج فعالیت و شکوفایی صنعت نساجی در دهه‌های پنجاه، شصت و هفتاد می‌باشد. ای کاش یکی از سالن‌های این کارخانه به همراه تعدادی از ماشین‌آلات قدیمی آن به عنوان موزه نگهداری می‌شد.

بود، البته به علت افزایش ظرفیت‌های تولیدی و راه‌اندازی ۱۶۰ دستگاه ماشین بافندگی سولزر، بافکار دارای یک سالن ریسندگی با ۵۰۰۰۰ دوک ریسندگی، سه سالن بافندگی با ۱۰۰۰ دستگاه ماشین بافندگی، سالن‌های تابندگی، چله پیچی، آهار زنی، طراحی، معاینه پارچه، رنگرزی، چاپ، تکمیل، سفیدگری و بسته‌بندی بود. همچنین دارای نیروگاه برق مجهز به دو توربین بخار با توان تولید ۳ مگاوات برق، دیگ‌های بخار و سالن‌های تعمیرات و موتور پیچی بود. این کارخانه دارای سالن‌های شابلون‌سازی و غلتک‌سازی برای طراحی و ساخت شابلون و غلتک جهت چاپ بر روی پارچه بود. من به مدت ۱۰ سال و در هنگام اوج فعالیت‌های آن در این کارخانجات کار کردم و از مدیر سالن ریسندگی شروع کردم، سپس مدیر تولید و مدیر کارخانه شدم (۱۳۶۵ تا ۱۳۷۶).

اعلامیه زیر در پایان سال ۱۳۴۱ (۵۴ سال پیش) و به مناسبت فرا رسیدن نوروز ۱۳۴۲ توسط مدیر کارخانه و مدیر تولید کارخانجات چیت تهران (بافکار)، آقایان هالفورد آمریکایی و مهندس ذوالفقاری خطاب به پرسنل شرکت صادر گردید و از یک‌سال زحمات ایشان قدردانی شده است، در اعلامیه چند موضوع به وضوح به چشم می‌آید:

- ۱- تلاش جهت کاهش قیمت تمام شده
- ۲- تلاش جهت افزایش کیفیت کالاهای تولیدی
- ۳- تلاش جهت صادرات محصولات تولیدی به بازارهای جهانی

که تمامی موارد اشاره شده، هم اکنون نیز جزو اهداف و سیاست‌های کلیه بنگاه‌های اقتصادی و تولیدی کشور می‌باشد. در آن زمان کارخانجات چیت تهران نزدیک به ۱۵۰۰ نفر کارگر داشت و بعدها در زمان حضور اینجانب در آن کارخانه به ۲۵۰۰ نفر هم رسیده